

T Ü R K Â N Ş O R A Y

Bugünlerde arka arkaya film çeviren genç aktrisi-miz en çok yorgunluktan şikâyetçi. Sabahın altısında kalkan Türkân gece yarısı eve döner dönmez kendisini hemen yatağa bırakıveriyor. Kıscası yorucu bir çalışma temposuna girmiş durumda

Yorgunluktan Şikâyetçi...

BİRİNCİ Levent'ten Şişli tarafına doğru bir otomobil gidiyordu. Araba tıpkı yol gibi külüstürdü. Genç kız çalışmasının bittiği saatlerde bundan daha iyi bir araba bulamazdı.

Elinde gri, dört köşe bir çanta vardı. Rujlar, pudrierler, mendiller, ufak kolonya şişeleri o ufak çantaya geliş güzel konulmuştu.

Otomobil bozuk yolda sarsıla sarsıla gidiyordu...

Türkân Şoray hemen hemen yarım saat kadar önce, sette, bir İzmir'li gazetecinin sorduğu soruları düşünüyordu. «Aşk üzerine ne düşünüyorsunuz?» Sevgi büyük bir şeydi. Türkân bugüne kadar belki bu meseleyi birçok ke-reler düşünmüştü. Kendisine göre de bir takım cevaplar bulmuştu. Ama bütün bu cevaplar onu tatmin etmemişti.

Sorular uzamış, uzamıştı. Genç aktrisin düşünceleri çeşitli yerlere takılmıştı.

Yorgundu... Sarsılan araba bu yorgunluğunu daha belirli bir hale, bir duruma getiriyordu.

— «Sağdan ilk sokağa sapabilir misiniz?»

Şoför şöyle bir arkaya baktı. Direksiyonu yavaşca sağa kırdı. Eskisinden daha bozuk bir yoldu.

— «Şimdi de soldan ikinci sokağa lütfen...»

Türkân'ın sesi titrekti. Bu belki yorgun olmasından, belki de zihnini meş-

gul eden şeylerden ileri geliyordu.

Otomobilin ön tekerlekleri bu kere sola döndü. Yol kenarına hafifçe sular sıçradı. Bir paratmanın kapısı önünde uyuklayan kedi yorgun yorgun otomobile baktı.

— «Az ilerdeki kamyonetin arkasında durabilir misiniz?»

Otomobil gitti, gitti, durdu. Arabadan indi. Külüstür otomobil gene gürültülerle hareket etti.

Genç aktris şöyle bir çevresine baktı. Tek tük lâmbalar ve onların titreşim ışıkları vardı. Yağmurlu, karlı, ya da daha doğrusu bütün kış günlerini, kış gecelerini seviyordu. Şimdi keşke yorgun olmasaydı da Şişli'den Mecidiyeköy taraflarına doğru yürüseydi. Ama bütün gün çalışmıştı. Yarın sabah gene altı buçukta kalkacak, yedi, yedi buçuğa kadar hazırlanacak ve sekizde gelip kendisini alacaklardı. Onun için erkenden yatması lâzımdı.

Birden gözüne eskiden oturduğu apartmanın önündeki elektrik direği ilişti. Bu direğin kendisine göre bir önemi vardı. Bir süre önce, bir adam sabahın erken saatlerinden itibaren bu direğe gelip yaslanıyordu. Elinde ufak bir çerçeve vardı. O adamın hareketlerini hep perde arkasından kontrol etmişti. Bir gün perdeyi açıp adama baktı. Direğin dibindeki adam elindeki çerçeveyi dudaklarına götürüp sonra göğsüne bastırmıştı. Belki sevinmiş, belki de üzülmişti bu olaya. O günden sonra da bir daha o

AVRUPAYA GİDECEK

Genç aktris bundan bir süre önce «Acı Hayat»ı bitirdikten sonra «Çapkın Kız» a başladı. Mart başında «Badem Şekeri» için çalışacak olan Türkân Şoray, ayın on beşinde, yirmisinde şöyle kısa bir Avrupa seyahati yapıp dinlenmek istediğini söylüyor...

RÖPORTAJ: BÜLENT BORA

adamlarla karşılaşmadı. Direk, şimdiki haline benzemesine her zaman boştu

Kapının zilini dört kere çaldı. Dairesinin bulunduğu kata baktı. Titrek bir ışık vardı içerde. Sokak lâmbalarının ışığı, sesi gibi titrekti bu ışık.

Kapı açıldı. Evden otomatiğe basmışlardı.

Yavaş yavaş merdivenleri çıkmaya başladı...

Düğmeyi çevirdi. Birden evin içindeki titrek ışıklar kayboldu. Türkân artık Türkân Şoray olmuştu o ışıkların altında. Ayakkaplarını yorgun hareketlerle çıkararak koltuğa kendisini bırakıverdi.

Hâlâ o soru, «Aşk üzerine ne düşünüyorsunuz?» aklından çıkmıyordu. Sevgi büyük bir şeydi. En önemli olan da buydu zaten. Bir dergide bir yazarın, Ortega Y. Gasset'in şöyle bir sözünü okumuştum: «Sevgi, korur sevileni...» Kendisini sevenler vardı, hem de pek fazlaydı. Bunu biliyordu. Sevginin kendisini koruduğuna da inanıyordu. Ama o daha büyük, daha başka şeyler istiyordu.

Yatak odasına gitmek üzere kalktı...

Tuvalet masasının yanındaki etajerde bir sürü mektup üst üste yığılmıştı. Şöyle bir göz attı. Şu anda okumaya vakti yoktu. Belki yarın akşam hepsini okuyabilir, bir kısmına da cevap yazabilirdi.

Zarfların üzerindeki damgalar hep ayrı ayrı yerlendendi. Ankara, Mudanya, Bitlis, Gümüşhane, Ereğli, Kilis, Bolu... Zarflardan bazıları renkliydi de...

Ağır ağır elbisesini çıkarmaya başladı. Bir anda kendisini rahatlamış buldu.

Direk dibindeki adam... Tarabya'da

gece yarısı... Bir takım sorular... Bir-biri peşi sıra aklına geliyordu.

Etajerin üzerinde mektuplar vardı. O mektupların hemen hepsinde sevildiği yazılıydı. O mektuplardaki düşünceler koruyacaktı kendisini.

Saatine baktı. İkiye geliyordu. İşini söndürdü. Gürültü etmemeye çalışarak balkona çıktı. Balkonundan İstanbul'un görülen yerleri karanlık içindeydi.

İstanbul hoşuna gidiyordu Türkân'ın. Bu şehrin kendine has bir havası, bir yaşayışı vardı. Ama o bunları tadamıyordu.

Titrek titrekti ışıklar. Başını sağa çevirdi, arkasından da yavaş yavaş sola dönmeye başladı. Işıkların gözünün önünde kayması içini bir hoş ediyordu.

Sokağa baktı. Yer yer çukurlar vardı. Yolun karşı tarafında taşlardan yapılmış ufak bir kale vardı. «Mahalle çocukları yapmıştır,» diye düşündü. O çocukları çok seviyordu. İş olmasa, onlarla oynamayı öyle çok istiyordu ki... Oyuncak kalenin bir duvarı yıkılmıştı. «Her halde büyük bir savaş sonunda yıkılmıştır,» diye mırıldandı Türkân.

Sabah erken kalkması gerekliydi. Döndü. Yavaşça kapıyı arkasından kapattı.

Lâmbayı yaktı. Uyku gözlerinden akıyordu. Kaç gündür balkona çıkmamıştı. Temiz hava onu daha bir rahatlatmıştı.

«Aşk üzerine ne düşünüyorsunuz?» Sevgi sevileni koruyordu. İşte Türkân da aşk üzerine bunları, hem de uykulu haliyle düşünüyordu.

Etajerdeki mektuplar, sorular, çalışmalar, direk dibindeki adam derken gözleri kapandı...

BUGÜNE KADAR KEŞFEDİLEN BOYALARIN

★ EN MODERNİ ★

Sadosan

mat plâstik boya

- ★ mat ve süet görünümlü bir satıl meydana getirir
- ★ harici tesirlere dayanıklı yeğâne plâstik boyadır
- ★ duvarı korur, rutubetin içeri girmesine mani olur ve ayrıca duvarın nefes almasını sağlar
- ★ sabunlu su ile kolayca yıkanır ve temizlenir
- ★ Fırça, rulo veya tabanca ile kolaylıkla tatbik edilebilir

FAAL : 7880 - 49

dURMUŞ YAŞAR VE OĞULLARI
BOYA, VERNİK VE REÇİNE FABRİKALARI, İZMİR